

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 1026

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 574 din 21 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1)—(3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–5
Decizia nr. 590 din 26 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 21 alin. (6) și (7) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	5–8
Decizia nr. 591 din 26 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	8–10
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
109. — Ordonanță de urgență privind înființarea Centrului Cultural „Sala Palatului” și pentru stabilirea unor măsuri care să asigure funcționarea acestuia	11–14
940. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 574**

din 21 septembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1)—(3)
din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea
procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv
în perioada regimului comunist în România**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Sylvia Rosman în Dosarul nr. 27.016/3/2015** al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 560D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, domnul avocat Adrian Laurențiu Ionescu, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa părții Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 772D/2016, nr. 1.552D/2016 și nr. 966D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași text de lege, ridicată de Marcus Paul în Dosarul nr. 27.750/3/2015** al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Andre Philippe Davody în Dosarul nr. 27.000/3/2015** al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, precum și de Ana Cristina Daniela Dumitrescu și Ana Viorelia Ionescu în Dosarul nr. 27.019/3/2015** al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, domnul avocat Adrian Laurențiu Ionescu, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în toate cele patru dosare, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată, arătând că, în opinia sa, aceasta este neîntemeiată.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 772D/2016, nr. 1.552D/2016 și nr. 966D/2017 la Dosarul nr. 560D/2016. Apărătorul autorilor excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 772D/2016, nr. 1.552D/2016 și nr. 966D/2017 la Dosarul nr. 560D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele arătate pe larg în motivarea scrisă. Precizează că art. 34 alin. (5) instituie cauze prioritare de soluționare a dosarelor, în funcție de care unele instanțe au apreciat că se impune obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor să soluționeze cu prioritate, altele au respins ca premature cererile de soluționare, iar altele doar au constatat dreptul petentului de a-i fi soluționat cu prioritate dosarul. În ipoteza în care instanțele au respins cererile ca premature, se încalcă dreptul de acces liber la justiție, instituindu-se și o diferență de tratament juridic în defavoarea petentului.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în precedent, Curtea Constituțională a constatat conformitatea textelor de lege criticate cu prevederile din Constituție invocate și în cauza de față, iar existența unei practici neunitare la nivelul instanțelor de judecată nu reprezintă un temei care să justifice reconsiderarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierile din 6 aprilie 2016 și 4 mai 2016, Sentința civilă nr. 594 din 29 aprilie 2016 și Încheierea din 6 mai 2016, pronunțate în dosarele nr. 27.016/3/2015**, nr. 27.750/3/2015**, nr. 27.000/3/2015** și, respectiv, nr. 27.019/3/2015**, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de Sylvia Rosman, Marcus Paul, Andre Philippe Davody, precum și de Ana Cristina Daniela Dumitrescu și Ana Viorelia Ionescu în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de obligare a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea unor decizii de compensare pentru imobile care nu mai pot fi restituite în natură, revendicate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. Acțiunile au fost introduse după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, identică în toate cele patru dosare conexe, se susține, în esență, că termenul de 60 de luni instituit de legiuitor îngrădește accesul liber la justiție, prevederile art. 34 din Legea nr. 165/2013 permițând instanțelor de judecată ca, indiferent de etapa de soluționare a dosarelor administrative și de stadiul în care se află acestea, să respingă ca premature cererile de chemare în judecată având ca obiect obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare prin puncte, ceea ce echivalează cu o interdicție

temporară a exercițiului dreptului de acces liber la justiție. De asemenea, autorii excepției arată că textele de lege criticate nu conțin nicio sancțiune în cazul în care cererea nu este soluționată într-un termen rezonabil, nici după termenul de 60 de luni neexistând speranța că vor obține măsurile compensatorii ce li se cuvin. Totodată, textul dă posibilitatea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a alege în mod cu totul abuziv dosarele pe care acestea înțelege să le soluționeze. Prin faptul că legiuitorul nu a prevăzut în mod expres un termen de soluționare în interiorul celor 60 de luni pentru situația dosarelor care au hotărâri judecătorești prin care a fost soluționat fondul notificării și prin faptul că nu a fost stabilit numărul concret de dosare administrative care trebuie soluționate anual de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor se încalcă efectele obligatorii ale actului jurisdicțional și ordinea statului de drept, obstrucționându-se buna funcționare a justiției. Mai arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât un organ al administrației publice nu se poate substitui autorității judecătorești, încalcând dispozițiile unei hotărâri judecătorești irevocabile. În cazul în care dosarul administrativ a fost analizat pe fond definitiv/irevocabil în ceea ce privește calitatea, dreptul și întinderea acestuia, nu mai poate parcurge din nou aceeași procedură raportat la termenul de 60 de luni prevăzut de art. 34 din Legea nr. 165/2013. Susțin că se încalcă și dreptul de proprietate privată, întrucât hotărârile judecătorești definitive prin care s-a exercitat controlul judecătorec au generat un drept de creanță asupra statului, dând naștere în patrimoniul persoanei îndreptățite la despăgubiri la un „bun” în sensul art. 1 — „*Protecția proprietății*” din primul Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă își exprimă opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefundată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

14. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, susținerile reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Ulterior sesizării Curții Constituționale, la art. 34 au fost adăugate încă două alineate, prin art. 1 pct. 2

din Legea nr. 103/2016 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 24 mai 2016. Curtea se va pronunța asupra prevederilor criticate de autorii excepției, care se regăsesc, în prezent, la art. 34 alin. (1)—(3) din Legea nr. 165/2013 și care au următorul conținut:

— Art. 34 alin. (1)—(3): „(1) *Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(2) *Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(3) *Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”*

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) și (2) care garantează dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și la art. 126 alin. (1) și (2) privind realizarea justiției. De asemenea, se invocă prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și în art. 14 — *Interzicerea discriminării*, precum și în art. 1 — „*Protecția proprietății*” din primul Protocolul adițional la aceeași convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, acțiunile deduse soluționării Tribunalului București, instanță care a sesizat Curtea Constituțională în toate cele patru cauze, se circumscriu celei de-a doua etape a procesului de restituire, respectiv emiterea deciziei de compensare în cazul acelor imobile care nu pot fi restituite în natură, fiind, așadar, incident art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, care prevede că dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a legii, dar și art. 34 alin. (2), care stabilește aceleași termene și pentru dosarele care sunt înregistrate la Secretariatul Comisiei după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

20. Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a constatat că prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt de natură să încalce egalitatea armelor, ca garanție a dreptului la un proces echitabil, în ipoteza în care se interpretează că termenele prevăzute de acestea sunt aplicabile și proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată la data intrării în vigoare a legii. Dar această situație nu se regăsește în cauzele de față, înregistrate pe rolul instanței de fond după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Ca atare, în ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din lege, nu este aplicabilă cauza de inadmisibilitate prevăzută de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

21. Asupra constituționalității prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea s-a mai pronunțat, prin prisma unor critici similare, referitoare la termenele pe care acestea le stabilesc, și a constatat conformitatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate și în prezentele cauze conexate. Astfel, referitor la susținerea potrivit căreia instituirea unui nou termen, de 5 ani, în favoarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, pentru soluționarea dosarelor de despăgubire, termen a cărui neepuizare determină respingerea ca prematur introdusă a cererii adresate instanței pentru obligarea acestei autorități la soluționarea dosarului de despăgubire, Curtea a reținut, în jurisprudența sa (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 174 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2016, paragraful 19), că textul de lege criticat face parte din ansamblul de reguli procedurale instituite de legiuitorul român în scopul eficientizării procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist. Prin stabilirea unui interval maxim de timp în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor este obligată să soluționeze dosarele de despăgubire se realizează o limitare în timp a acestei etape administrative, ceea ce reprezintă o remediere a deficienței legislației anterioare, care nu prevedea vreun termen în acest sens. În virtutea art. 20 alin. (1) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, persoanele care se considerau îndreptățite în temeiul legilor reparatorii se adresau instanței de contencios administrativ ca urmare a refuzului nejustificat de emitere de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a deciziei conținând titlul de despăgubire, în condițiile în care era asimilată unui refuz nejustificat de soluționare trecerea unui interval de timp apreciat de acestea în mod subiectiv ca nerezonabil, de natură a justifica un demers juridicțional. Așadar, omisiunea reglementării unui termen legal de soluționare a dosarelor de despăgubire crea premisele unui comportament arbitrar al autorității administrative competente și punea persoanele care se considerau îndreptățite în situația de a acționa în mod aleatoriu, valorificând o cale nespecifică de acțiune, la care recurgeau ca urmare a lipsei de certitudine în ce privește soluționarea de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a dosarelor de despăgubire. Ca atare, instituirea, prin textul de lege criticat în cauzele de față, a unui interval maxim de timp în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să își îndeplinească această atribuție reprezintă o concretizare a intenției legiuitorului român de clarificare a procedurii de restituire, prin conferirea unui grad de previzibilitate apt să dea expresie exigențelor dreptului la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 381 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 1 august 2017, paragraful 20, Curtea a reținut, în acord cu cele constatate în jurisprudența sa anterioară, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, paragraful 34, mai sus referită, că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată în vederea îndeplinirii obligațiilor instituite în sarcina statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, obligații ce au implicat modificarea mecanismului de restituire, prin implementarea unor proceduri simplificate și eficiente, precum și prin stabilirea unor termene constrângătoare pentru toate etapele administrative, dublate de un control juridicțional efectiv, Curtea de la Strasbourg subliniind necesitatea implementării unor măsuri de natură să urgenteze soluționarea cererilor vizând măsurile reparatorii pentru imobilele preluate abuziv de către stat.

23. Față de constatarea potrivit căreia textul de lege criticat în prezentele cauze stabilește un termen în interiorul căruia trebuie să fie soluționate dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, Curtea a reiterat, de exemplu, prin Decizia nr. 381 din 6 iunie 2017, paragrafele 21 și 22, cele reținute în jurisprudența sa în această materie, în sensul că reglementarea, prin Legea nr. 165/2013, a unui interval de timp fix, cert și precis determinat în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să soluționeze dosarele deja înregistrate este de natură să asigure un cadru legal care să confere eficiență dreptului de proprietate recunoscut persoanelor îndreptățite. În același timp, Curtea a reținut că termenele stabilite dau expresie celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot mai sus menționată. De asemenea, ulterior adoptării Legii nr. 165/2013, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a confirmat măsurile pentru care a optat legiuitorul român, observând că acesta a fixat termene precise pentru fiecare etapă administrativă (Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Preda și alții împotriva României*, paragraful 119). Totodată, având în vedere marja de apreciere a statului român, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat, prin aceeași hotărâre, că Legea nr. 165/2013 oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru soluționarea cererilor (paragraful 121) și, cu toate că termenele fixate pentru procedura administrativă, la care se pot adăuga și eventuale proceduri judiciare, pot prelungi durata de soluționare definitivă a pretențiilor, o atare situație excepțională este inerentă complexității factuale și juridice vizând restituirea proprietăților preluate abuziv, așa încât aceste termene nu pot fi considerate, în sine, ca ridicând o problemă de eficacitate a reformei și nici contrare drepturilor garantate de Convenție, în special dreptului garantat de art. 6 paragraful 1, în ceea ce privește durata rezonabilă a procedurii (paragrafele 129 și 131).

24. În ce privește criticile referitoare la preținsa încălcare a dreptului de proprietate privată, formulate față de prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea s-a pronunțat, de asemenea, în sensul respingerii, ca neîntemeiate, a excepției de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 174 din 29 martie 2016, paragraful 21.

25. Pentru identitate de rațiune, toate cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența mai sus evocată sunt pe deplin aplicabile și în ceea ce privește dispozițiile art. 34 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care au în vedere situația dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, acestea urmând să fie soluționate în aceleași termene, de 60 de luni, respectiv 36 de luni în cazul dosarelor de fond funciar, care încep să curgă de la momentul înregistrării dosarului.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței sale, Curtea apreciază că, în cauza de față, își mențin valabilitatea atât soluția pronunțată prin deciziile menționate, cât și considerentele care au stat la baza acestora.

27. Curtea reține, totodată, că, prin Legea nr. 103/2016, au fost introduse în cuprinsul art. 34 din Legea nr. 165/2013 încă două noi alineate, alin. (4) și (5), care reglementează ordinea de soluționare a dosarelor. Astfel, art. 34 alin. (4) stabilește regula potrivit căreia acestea vor fi soluționate în ordinea înregistrării lor la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, respectiv Secretariatul Comisiei Naționale, iar art. 34 alin. (5) consacră situațiile în care, prin excepție de la prevederile alin. (4), dosarele se soluționează cu prioritate. În redactarea actuală, în urma modificării operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind

unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 decembrie 2016,

art. 34 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 165/2013 stabilește că vor fi soluționate cu prioritate dosarele în care, prin hotărâri judecătorești irevocabile/definitive, instanțele de judecată s-au pronunțat cu privire la existența și întinderea dreptului, precum și la calitatea de persoană îndreptățită, astfel că susținerile autorilor excepției referitoare la această problematică au rămas lipsite de obiect, ca urmare a modificării legislative menționate.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sylvia Rosman în Dosarul nr. 27.016/3/2015** al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, Marcus Paul în Dosarul nr. 27.750/3/2015** al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Andre Philippe Davody în Dosarul nr. 27.000/3/2015** al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, precum și de Ana Cristina Daniela Dumitrescu și Ana Viorelia Ionescu în Dosarul nr. 27.019/3/2015** al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 34 alin. (1)—(3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 590

din 26 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 21 alin. (6) și (7) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de

Viorel Constantin în Dosarul nr. 26.149/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 420D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, apreciind că aceasta este neîntemeiată.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate fiind în conformitate cu dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală, care consacră principiul egalității în drepturi, deoarece acesta presupune luarea în considerare a tratamentului aplicabil celor cărora li se aplică în decursul perioadei în care legea este în vigoare. De asemenea, consideră că acestea nu contravin nici dispozițiilor art. 44 din

Constituție, ci creează un cadru legislativ clar pentru plata despăgubirilor convenite pentru imobilele preluate în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 26.149/3/2014, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Viorel Constantin într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii de compensare prin puncte a despăgubirilor convenite pentru un imobil preluat în mod abuziv în perioada regimului comunist, emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 21 din Legea nr. 165/2013 încalcă dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite în dosarele de despăgubiri, întrucât nu oferă un cadru clar de valorificare a punctelor pe care statul român înțelege să le ofere cu titlu de despăgubire și nu prezintă nicio garanție pe termen scurt sau mediu că persoanele îndreptățite vor fi realmente despăgubite, în condițiile în care punctele se valorifică abia începând cu 1 ianuarie 2016, iar Fondul Național al terenurilor agricole și al altor imobile încă nu a fost înființat, deși termenul limită era 1 septembrie 2014. Se încalcă și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi, întrucât persoanele îndreptățite în dosarele de despăgubiri aflate în aceeași situație beneficiază de un tratament diferit și de o modalitate diferită de gestionare a dosarelor, unele persoane fiind mai avantajate (cele care și-au încasat despăgubirile astfel cum prevedea Titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente eșalonat, în două tranșe, pe parcursul a doi ani consecutivi), iar altele fiind dezavantajate pentru că nu li se poate garanta că vor mai fi despăgubite, întrucât sistemul punctelor nu este o modalitate viabilă de despăgubire. Dispozițiile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul neretroactivității legii și, implicit, autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești pronunțate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, în condițiile în care se aplică și persoanelor care, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, erau titularii unei hotărâri definitive și irevocabile prin care se impunea în sarcina statului român, prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, obligația emiterii titlului de despăgubire conform Titlului VII din Legea nr. 247/2005.

7. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, în opinia sa, soluțiile instituite de legiuitor prin Legea nr. 165/2013 nu încalcă textele din Constituție la care face referire autorul excepției.

10. **Avocatul Poporului** menționează că, în ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, că sunt constituționale în măsura în care nu se aplică

deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate. Referitor la prevederile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 apreciază că nu se poate pune în discuție nesocotirea vreunui principiu constituțional.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, modificată și completată prin Legea nr. 368/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013. Din argumentele prezentate în motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă, însă, că criticile formulate de autorul acesteia vizează prevederile art. 16, ale art. 21 alin. (6) și (7) și cele ale art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, care, la data ridicării excepției, aveau următoarea redactare:

— Art. 16: „*Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).*”;

— Art. 21 alin. (6) și (7): „*(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*

(7) Numărul de puncte se stabilește după scăderea valorii actualizate a despăgubirilor încasate pentru imobilul evaluat conform alin. (6).”;

— Art. 41 alin. (5): „*Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și în art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege criticate în cauza de față au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin prisma unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a apreciat că acestea constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În acest sens, în acord cu cele reținute în jurisprudența sa,

reprezentată de Decizia nr. 188 din 3 aprilie 2014, Curtea a reținut că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care a fost reținută în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Curtea a constatat, de asemenea, că, prin hotărârea-pilot menționată, a fost lăsată, însă, statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere. Prin aceeași decizie, Curtea a făcut referire și la Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României* (paragraful 127), prin care instanța de la Strasbourg a reamintit că, în cazul privării de proprietate în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de pe piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei* (nr. 1), paragraful 95 și următoarele].

16. Totodată, Curtea a constatat că este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 662 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 26 noiembrie 2015, în acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a reținut că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004). Curtea a constatat că nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit în concret cuantumul despăgubirilor convenite în temeiul legilor reparatorii. În concordanță cu principiul *tempus regit actum* și al aplicării imediate a legii noi, este firesc ca modalitatea de calcul să fie cea prevăzută de actul normativ în vigoare la momentul efectuării acestei operațiuni, iar nu prin raportare la dispoziții legale abrogate, așa cum sunt cele din Legea nr. 247/2005, care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, guvernau modalitatea de stabilire a despăgubirilor convenite.

17. De asemenea, Curtea a arătat că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective. Altfel spus, inegalitatea de tratament juridic prin

comparație cu acele persoane ale căror dosare de despăgubire au fost deja soluționate sub imperiul Legii nr. 247/2005, adică anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, nu reprezintă un viciu de constituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea aceluiași principiu mai sus amintit, *tempus regit actum*.

18. În ceea ce privește dispozițiile art. 21 alin. (6)—(7) din Legea nr. 165/2013, referitoare la modalitatea de evaluare a imobilului ce face obiectul deciziei de compensare și la faptul că valoarea obținută se exprimă în puncte, Curtea a reținut, de pildă, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, că scopul legiuitorului a constat în introducerea, prin noul act normativ, a unui sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Curtea a observat că, prin intermediul acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie — Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 — referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, menite să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând însă doar sistemul de referință al evaluării.

19. Totodată, prin Decizia nr. 715 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 13 februarie 2015, Curtea a constatat că situația în care autorul excepției are calitatea de beneficiar al unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a stabilit în sarcina autorității publice pârâte o obligație de a face, respectiv de a emite o decizie ce intră în competența sa legală, este diferită de cea potrivit căreia prin aceeași sentință judecătorească a fost stabilită și suma convenită cu titlu de despăgubiri, în urma unei evaluări efectuate în condițiile Legii nr. 247/2005. Ultima ipoteză corespunde celei reglementate distinct de legiuitor, la art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013, legea nouă aplicându-se doar în ceea ce privește modalitatea de plată a sumelor de bani anterior stabilite. Prin urmare, dacă evaluarea asupra valorii imobilului nu a fost efectuată și nici stabilit cuantumul bănesc prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, este firesc, fără a fi retroactiv și discriminatoriu, ca aceste operațiuni să se raporteze la actul în vigoare la momentul în care au loc. Prin Decizia nr. 715 din 9 decembrie 2014, mai sus amintită, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 15 alin. (2) și art. 16 din Legea fundamentală, pentru argumente similare celor mai sus enunțate referitoare la dreptul legiuitorului de a reglementa modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută potrivit opțiunii sale exclusive, ținând seama de impactul economic și social specific.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor citate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Constantin în Dosarul nr. 26.149/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 16, art. 21 alin. (6) și (7) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 591

din 26 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Elisabeta Ichim în Dosarul nr. 22.446/300/2013 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 554D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.426D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 29.798/300/2012 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în ambele dosare menționate, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis la dosar punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate, apreciind că este neîntemeiată.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.426D/2017 la Dosarul nr. 554D/2016. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.426D/2017 la Dosarul nr. 554D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că nu se pune problema retroactivității legii, întrucât nu vorbim despre reglementarea aplicată cu privire la existența dreptului la despăgubire, ci de cea aplicabilă executării obligației, or, executarea obligației este o situație juridică în curs, față de care noua reglementare e imediat aplicabilă. În ce privește critica prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție, precizează că procedura de executare nu se stinge până când nu este executată obligația.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierile din 4 decembrie 2015 și 27 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 22.446/300/2013 și, respectiv, nr. 29.798/300/2012, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de Elisabeta Ichim în cauze având ca obiect soluționarea unei cereri de întoarcere a executării silite, respectiv contestație la executare formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu privire la valorificarea unei decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia, în favoarea căreia Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis în anul 2011 o decizie reprezentând titlu de despăgubire în realizarea căruia aceasta a optat pentru despăgubiri bănești în numerar, susține că textele de lege criticate nesocotesc principiul neretroactivității legii, precum și pe cel al securității juridice, întrucât, deși procedura privind emiterea titlurilor de despăgubire s-a încheiat, pentru efectuarea plăților în dosarele aprobate este necesară reluarea procedurii privind emiterea unui titlu de despăgubire, într-o modalitate identică cu cea deja parcursă. De asemenea, susține că se încalcă și prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât se înlătură efectele titlului de despăgubire emis în favoarea acesteia prin care i se recunoaște un drept de creanță asupra statului român. Invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, precizând că, prin Hotărârea din 12 mai 2009, pronunțată în Cauza *Elias împotriva României*, aceasta a statuat că neexecutarea unei decizii administrative care recunoaște dreptul la o despăgubire într-un quantum pe care îl stabilește reprezintă o ingerință în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

10. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale menționate de autoarea excepției.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile art. 41 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din analiza dosarelor cauzelor aflate pe rolul Tribunalului București rezultă că în soluționarea litigiilor este incidentă teza întâi a art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, fiind vorba despre un dosar administrativ de despăgubire aprobat de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar nu despre o despăgubire bănească stabilită prin hotărâre judecătorească, rămasă definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a acestei legi, așa cum prevede teza a doua a alin. (1) din art. 41. Prin urmare, Curtea reține că obiect al excepției îl reprezintă prevederile art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 41 alin. (1) și (3): „(1) *Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014. (...)*

(3) *Pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite la alin. (1), Comisia Națională emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.*”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile și în art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate în cauza de față, respingând-o ca neîntemeiată. Astfel, referitor la critica raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, privind neretroactivitatea legii civile, prin Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 6 martie 2016, paragraful 21, Curtea a constatat că, prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* (paragrafele 232 și 235), instanța europeană a prevăzut obligația statului român de a implementa proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și de a adopta reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Or, textele de lege criticate reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună, în legislația națională, pentru viitor, exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, lucru ce rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013, astfel încât instanța constituțională a apreciat că nu se poate reține încălcarea

dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. Recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile legale criticate nu pot avea caracter retroactiv. Ipoteza avută în vedere de legiuitor este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Față de acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 566 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2015, paragraful 14, Decizia nr. 764 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015, paragraful 14, sau Decizia nr. 657 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 23 noiembrie 2015, paragraful 15).

19. Prin Decizia nr. 84 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 8 aprilie 2015, paragraful 15, Curtea a reținut că este firesc ca, în temeiul principiului de drept *tempus regit actum*, modalitatea de acordare a despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data emiterii deciziei administrative, în speță titlul de plată, care, potrivit noii legi, este emis de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în temeiul art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013. Mai mult, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Decizia din 4 septembrie 2012 referitoare la Cererea nr. 57.265/08, pronunțată în *Cauza Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 47—52, Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în *Cauza Preda și alții împotriva României*, paragraful 126), Curtea a reținut că modalitatea de

valorificare a titlurilor de plată instituită de Legea nr. 165/2013, prin eşalonarea pe o perioadă de 5 ani, în tranșe anuale egale, reprezintă o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității.

20. Tot astfel, prin Decizia nr. 714 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 17 martie 2017, paragraful 21, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica referitoare la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată, consacrat de art. 44 din Constituție. În acest sens a reținut că prin Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2016, paragraful 25, a statuat că măsura eşalonării plății cuvenite este menită să concretizeze dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite la obținerea de despăgubiri, conferind certitudinea realizării creanței într-un interval de timp determinat în mod inechivoc, cu eliminarea riscului amânării *sine die* a plății datorate, pe de o parte, și, pe de altă parte, cu evitarea problemelor pe care executarea *uno ictu* a obligațiilor de plată a despăgubirilor le-ar putea genera, respectiv impactul negativ asupra bugetului național. În plus, stabilirea unei sume minime ce poate fi acordată pentru o tranșă, într-un cuantum rezonabil, este de natură să asigure premisele îndestulării beneficiarilor legii reparatorii, prin realizarea succesivă a creanțelor acestora.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a conduce la o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. De altfel, Curtea observă că, prin Legea nr. 251/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 28 decembrie 2016, cuantumul minim al unei tranșe a fost majorat, începând cu 1 ianuarie 2017, de la 5.000 de lei la 20.000 lei.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elisabeta Ichim în Dosarul nr. 22.446/300/2013 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și în Dosarul nr. 29.798/300/2012 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind înființarea Centrului Cultural „Sala Palatului” și pentru stabilirea unor măsuri care să asigure funcționarea acestuia

Având în vedere nevoile concrete ale sectorului cultural, Ministerul Culturii și Identității Naționale (MCIN) a demarat demersurile pentru consolidarea, restaurarea și modernizarea Sălii Palatului și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, a purtat primele discuții cu reprezentanți ai Băncii de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru susținerea financiară a unui astfel de proiect, în cadrul unui împrumut acordat în condiții avantajoase pentru România.

Având în vedere destinația culturală ce urmează a fi dată acestui imobil și atribuțiile specifice MCIN, prima etapă în acest demers de transformare a spațiului într-un centru cultural și o condiție sine qua non pentru accesarea împrumutului extern o constituie trecerea imobilului din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Luând act de faptul că la ora actuală nu există o sală modernă de concerte de dimensiuni mari în București și nicio infrastructură adecvată pentru evenimente culturale de anvergură și având în vedere prioritatea actualului Guvern privind proiectarea unei săli de concerte la standarde internaționale în București, ce urmează să devină centrul de referință pentru Festivalul și Concursul Internațional „George Enescu”, sunt necesare demersuri legislative și administrative pentru realizarea acestor obiective.

Transformarea și adaptarea acestui imobil pentru a servi ca sală de concerte pentru mai multe genuri muzicale ar plasa definitiv capitala noastră pe harta circuitelor muzicale internaționale și ar spori totodată anvergura Festivalului „George Enescu”, devenit un incontestabil brand de țară și care va putea, în sfârșit, să asigure desfășurarea acestui eveniment în condiții demne de secolul XXI. Mai mult decât atât, noua sală va permite organizarea de activități culturale la nivel înalt și va funcționa în baza unei strategii culturale transparente care va facilita parteneriatele publice sau/și private în domeniu.

Acest spațiu cultural de mare anvergură va avea un rol deosebit atât în promovarea culturii și a muzicii în special, cât și a imaginii României în lume. Prin consolidarea, reabilitarea și modernizarea Sălii Palatului se dorește crearea unui spațiu care să corespundă din punctul de vedere al capacității, al siguranței spectatorilor, dar și al dotărilor tehnice la standardele oferite de majoritatea sălilor de profil din lume, astfel ca evenimentele culturale semnificative și publicul lor să beneficieze de condiții în acord cu nivelul calității actului artistic.

Revitalizarea construcției monumentului istoric Sala Palatului în scopul amenajării unei săli de concerte multifuncționale reduce semnificativ costurile financiare și de timp în comparație cu ridicarea unei construcții noi în centrul capitalei. Totodată, interesul general vizează asigurarea accesului la cultură, ca drept și principiu constituțional.

Nefinalizarea în timp util a formalităților pentru contractarea unui împrumut pentru modernizarea și consolidarea imobilului Sala Palatului va avea consecințe negative asupra stării generale a imobilului, care nu va putea beneficia de reparațiile care se impun și nici de modernizările atât de necesare. În ipoteza neadoptării urgente a acestui act normativ, consecințele negative se vor răsfrânge, în mod direct, și asupra beneficiarilor evenimentelor desfășurate la Sala Palatului, aceștia fiind privați de accesul la evenimente culturale de înaltă calitate și ținută artistică.

De asemenea, amânarea în continuarea demersurilor necesare pentru realizarea modernizării și consolidării imobilului Sala Palatului va perpetua criticile publicului și ale specialiștilor în domeniu cu privire la condițiile de desfășurare a Festivalului și Concursului Internațional „George Enescu”, devenit unul dintre cele mai apreciate și frecventate evenimente culturale europene și o incontestabilă carte de vizită pentru România.

Situația extraordinară care necesită intervenția legislativă prin delegare este determinată de necesitatea asigurării dreptului de administrare a imobilului anterior obținerii împrumutului extern.

Pentru respectarea angajamentului Guvernului, dată fiind durata anticipată a unei investiții de anvergură a celei ce urmează a fi realizată la Sala Palatului, având în vedere regularitatea edițiilor Festivalului Internațional „George Enescu”, precum și termenul agreat de partea română în relația cu finanțatorul extern pentru aprobarea împrumutului (martie 2018), este imperios necesară adoptarea de urgență a prezentului act normativ, care va facilita accesarea fondurilor externe în timp util prin realizarea formalităților necesare pentru transmiterea cererii de împrumut către Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, în cursul lunii ianuarie 2018.

Ținând cont de faptul că în lipsa acestor măsuri legislative luate în regim de urgență, impuse de o situație extraordinară, există riscul de a nu putea finaliza în timp util formalitățile de contractare a fondurilor externe și, ca o consecință directă, nu vor putea fi demarate în timp util lucrările de modernizare și consolidare a imobilului Sala Palatului, pentru a permite desfășurarea la standarde înalte a edițiilor viitoare ale Festivalului Internațional „George Enescu”, începând cu anul 2019, și implicit accesul public la evenimente culturale de înaltă calitate și ținută artistică,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se înființează Centrul Cultural „Sala Palatului”, instituție publică de spectacole și concerte, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, având sediul în strada Ion Câmpineanu nr. 28, sector 1, municipiul București.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Culturii și Identității

Naționale va elabora hotărârea de Guvern privind organizarea și funcționarea Centrului Cultural „Sala Palatului”.

(3) Salarizarea personalului Centrului Cultural „Sala Palatului” se face conform reglementărilor legale în vigoare privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, la nivel de unități subordonate.

Art. 2. — Valoarea de inventar a bunului imobil aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu numărul M.F. 153183, prevăzut în

anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, se modifică la suma de 34.966.575,08 lei.

Art. 3. — (1) Se aprobă transmiterea bunului imobil aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale pentru Centrul Cultural „Sala Palatului”.

(2) Se aprobă transmiterea bunurilor de natura activelor fixe și obiectelor de inventar identificate conform anexei nr. 2, aflate în domeniul public al statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale pentru Centrul Cultural „Sala Palatului”.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii de Guvern privind organizarea și funcționarea Centrului Cultural „Sala Palatului” personalul care asigură funcționarea imobilului „Sala Palatului”, din cadrul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, se preia și se încadrează în cadrul Centrului Cultural „Sala Palatului”, cu respectarea prevederilor și procedurilor legale.

(4) Centrul Cultural „Sala Palatului” preia de la Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” imobilul prevăzut la alin. (1), precum și patrimoniul aferent acestuia, inclusiv activele fixe, obiectele de inventar, bunurile mobile și dotările aferente acestui imobil, pe bază de protocol de predare-preluare încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii prevăzute la art. 1 alin. (2).

Art. 4. — (1) La data semnării protocolului prevăzut la art. 3 alin. (4), Centrul Cultural „Sala Palatului” se subrogă în toate drepturile și obligațiile Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, inclusiv în cele provenite din convențiile și contractele încheiate potrivit legii.

(2) Patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” se diminuează cu valoarea de inventar a imobilului prevăzut la art. 3 alin. (1) și a bunurilor mobile, transmise conform prezentei ordonanțe de urgență, conform protocolului prevăzut la art. 3 alin. (4).

Art. 5. — (1) Se acordă de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Culturii și Identității Naționale, suma de 4.530 mii lei, inclusiv TVA, pentru plata contravalorii Proiectului tehnic al reabilitării imobilului, investiție în curs de finalizare, aflat în proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și achiziționat din fondurile proprii ale acesteia.

(2) Se acordă de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Culturii și Identității Naționale, suma de 221 mii lei pentru plata investițiilor și modernizărilor realizate și recepționate de către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” din fondurile proprii, de la

data preluării imobilului, și care trec, în condițiile legii, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale pentru Centrul Cultural „Sala Palatului”, la valoarea de inventar, inclusiv TVA.

(3) Se acordă de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Culturii și Identității Naționale, suma de 217 mii lei pentru plata valorii rămasă de amortizat, inclusiv TVA, a bunurilor de natura activelor fixe și a obiectelor de inventar, achiziționate de către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” din fondurile proprii, de la data preluării imobilului, pentru dotarea sau utilizarea imobilului „Sala Palatului”.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) și (2) majorează valoarea de inventar a imobilului prevăzut la art. 3 alin. (1).

Art. 6. — (1) Fondurile alocate de la bugetul de stat prevăzute la art. 5 alin. (1)—(3) se achită Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, din bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale pe anul 2017 de la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 65 „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă”.

(2) Investițiile recepționate și modernizările finalizate prevăzute la art. 5 alin. (2) se menționează distinct în cuprinsul protocolului prevăzut la art. 3 alin. (4).

(3) Până la data semnării protocolului de predare-preluare prevăzut la art. 3 alin. (4), cheltuielile cu utilitățile, precum și plata drepturilor salariale ale personalului aferent imobilului „Sala Palatului” rămân în sarcina Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 7. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) numărul curent 68 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.088/2006 privind înființarea Centrului Cultural „Sala Palatului”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 28 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cuprinsul hotărârii prevăzute la art. 1 alin. (2) Ministerul Culturii și Identității Naționale va propune și modificarea corespunzătoare a anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare, în vederea introducerii în cuprinsul anexei a Centrului Cultural „Sala Palatului”, precum și majorarea corespunzătoare a numărului total de posturi cu numărul de posturi preluate de la Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii și identității naționale,

Alexandru Pugna,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Roxana-Cezarina Bănică

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian Marius Rîndunică,

secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea
Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Culturii
și Identității Naționale pentru Centrul Cultural „Sala Palatului”

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Denumirea și locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1.	153183	Imobil „Sala Palatului”, str. Ion Câmpineanu nr. 28, sectorul 1, București CF: 226281	Statul român, domeniul public, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” CUI: 2351555	Statul român, domeniul public, în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale pentru Centrul Cultural „Sala Palatului” CUI: 4192812	Suprafața terenului — 8.955 mp Suprafața utilă — 20.287,52 mp Suprafața construită la sol — 6.998 mp Suprafața desfășurată — 21.212 mp	34.966.575,08

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor de natura activelor fixe și obiectelor de inventar (în număr de 45) aflate în domeniul public al statului,
care se transmit din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” (CUI: 2351555)
în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale (CUI: 4192812) pentru Centrul Cultural „Sala Palatului”

Nr. crt.	Nr. inv. MF	Denumire	Data punere în funcțiune	Preț unitar	Cant.	Valoare evidență	Valoare totală
1	21089	BR.RE.PE ASTEPTARE HO.FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
2	21090	BR.RE.DE VEGHE HO.FLAMANDU	01.01.1991	1.800	1	1.800	1.800
3	21091	BR.RE.LA FERESASTRA H.FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
4	21092	BR.RE.DARURI I HO.FLAMANDU	01.01.1991	1.800	1	1.800	1.800
5	21093	BR.RE.DEP.O AMIN. HO.FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
6	21094	BR.RE.DIN PROFIL HO.FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
7	21095	BR.RE FALCONIER HO.FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
8	21096	BR.RE.PR.LA GHERGHEF FLAMINDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
9	21097	BR.RE.PICTORUL HOREA FLAMANDU	01.02.1991	1.500	1	1.500	1.500
10	21098	BR.RE.LA DESEN HOREA FLAMANDU	01.01.1998	1.500	1	1.500	1.500
11	21099	BR.RE.PROFIL PIERDUT FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
12	21100	BR.RE.SOMN IN MAINI H.FLAMANDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
13	21101	BR.RE.FATA ARLECHIN H.FLAMINDU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
14	21102	BR.RE.ANOTIMPURILE MUNCII HF	01.01.1991	500	4	2.000	2.000
15	21103	BR.RE.FEMEIA CU LIRA FLAMANDU	01.01.1991	1.000	1	1.000	1.000
16	21104	BR.RE.FEM. CU CARTE H.FLAMANDU	01.01.1991	1.000	1	1.000	1.000
17	21105	PIC.FR. DE ARTAR V.MARGINEAN	01.11.1996	2.000	1	2.000	2.000
18	21106	PIC.LIVADA DE MERI E.NICULESCU	01.01.1996	600	1	600	600
19	21107	PIC.PLANTATIE EMILIA NICULESCU	01.11.1996	600	1	600	600
20	21108	PIC.FLORI DAN HATMANU	01.01.1991	1.500	1	1.500	1.500
21	21109	PIC.FLORI DE LILIAE EUGEN POPA	01.01.1991	1.000	1	1.000	1.000
22	21110	PIC.BUJORI VIRGIL ALMASAN	01.01.1991	2.000	1	2.000	2.000
23	21111	PIC.DUBLU PEISAJ V.MARGINEAN	01.11.1996	1.000	1	1.000	1.000
24	21112	PIC.FLORI DE CAMP EUGEN POPA	01.01.1991	600	1	600	600
25	21113	PIC.PRIMAVARA VIRGIL ALMASAN	01.01.1991	2.000	1	2.000	2.000
26	21114	PIC.FLORI SIMIONA CHINTILA	01.01.1991	600	1	600	600

Nr. crt.	Nr. inv. MF	Denumire	Data punere în funcțiune	Preț unitar	Cant.	Valoare evidentă	Valoare totală
27	21115	PIC.CRINI VIRGIL ALMASAN	01.01.1991	1.800	1	1.800	1.800
28	21116	PIC.TRIPTIC FLORIN CIUBOTARU	01.11.1996	1.600	1	1.600	1.600
29	21117	PIC.GAROAFE DIMITRIE GRIGORAS	01.01.1991	500	1	500	500
30	21118	PIC.ANEMONE NIVOLAE BLEI	01.01.1991	120	1	120	120
31	21120	PIC.IARNA IN DELTA P.POPOVICI	01.01.1991	500	1	500	500
32	21121	TAPIS.ROD VIORICA IACOB	01.01.1991	3.000	1	3.000	3.000
33	21123	TAPIS.COMPOZITIE FILARET O.	01.01.1991	1.000	1	1.000	1.000
34	21124	TAPIS.MIHAI-VITEAZUL L.SARU	01.12.1982	4.000	1	4.000	4.000
35	21125	TAPIS.BRAZDA BOGATA IL.BALOTA	01.01.1991	1.800	1	1.800	1.800
36	21126	TAPIS.PRIMAVARA NICOLAE BALAJ	01.01.1991	1.200	1	1.200	1.200
37	21127	TAPIS.DRUM GABRIELA BEJA	01.01.1991	600	1	600	600
38	21128	TAPIS.MUNTELE FILARET OLOIER	01.01.1991	2.500	1	2.500	2.500
39	21129	TAPIS.ARC PESTE TIMP O.PASTINA	01.01.1991	1.000	1	1.000	1.000
40	21130	TAPIS.PEISAJ V GEORGETA PECULA	01.01.1991	400	1	400	400
41	21131	TAPIS.SOLARA SZERVATUSZ B.	01.01.1998	1.200	1	1.200	1.200
42	21132	TAPIS.COVOR ZB. ANA LUPAS	01.01.1991	2.000	1	2.000	2.000
43	21133	TAPIS.UNDE I OLOIER MARIANA	01.11.1996	1.000	1	1.000	1.000
44	21134	TAPIS.UNDE II OLOIER MARIANA	01.11.1996	1.000	1	1.000	1.000
45	21135	TAPIS.COMPOZITIE I M.FLAMIND	01.01.1991	1.000	1	1.000	1.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009 cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație.”

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Pentru instituțiile și autoritățile publice prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, voucherelor de vacanță se acordă în limita sumelor prevăzute distinct cu această destinație în bugetele proprii aprobate, potrivit legii, fiecărui ordonator de credite.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Sumele reprezentând costul imprimatului voucherului de vacanță pe suport hârtie, respectiv costul suportului electronic sau al înlocuirii acestuia, precum și costul emiterii voucherului de vacanță pe suport hârtie/electronic, după

caz, contractate cu unitatea emitentă și primite de către angajator, se suportă, în condițiile art. 3 alin. (7) din ordonanța de urgență, de către angajatori din bugetele proprii. În cazul instituțiilor publice, acestea se suportă de la alineatul «Alte cheltuieli cu bunuri și servicii» al articolului bugetar «Alte cheltuieli» de la titlul «Bunuri și servicii».”

4. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Beneficiarii care au primit vouchere de vacanță nominale sunt singurele persoane îndreptățite să utilizeze voucherelor de vacanță în perioada menționată pe acestea și în exclusivitate pentru achitarea pachetului de servicii turistice contractat.

(2) Cuantumul acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic.

(3) În cazul cumulului de funcții, voucherelor de vacanță vor fi acordate de către angajatorii unde beneficiarii în cauză își au funcția de bază, potrivit legii, sau, după caz, de fiecare angajator proporțional cu timpul lucrat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, care au mai mulți angajatori, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, de către angajatorul unde beneficiarii în cauză își au funcția de bază, potrivit legii. În cazul în care nu se poate stabili funcția de bază, beneficiarul indemnizației de vacanță alege, în scris, unitatea care îi va acorda voucherele de vacanță, având obligația de a transmite, în termen de maximum 10 zile lucrătoare, și către ceilalți angajatori opțiunea realizată.

(5) Beneficiarii au dreptul să își aleagă unitatea afiliată pentru achiziționarea serviciilor turistice.”

5. La articolul 14¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul instituțiilor publice, restituirea contravalorii voucherelor de vacanță pe suport hârtie prevăzute la alin. (1) sau a sumelor prevăzute la alin. (2) se face cu respectarea dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

6. La articolul 18, literele a), b), d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să deschidă conturi sau subconturi de plăți distincte la unitățile Trezoreriei Statului în a căror rază sunt înregistrați fiscal, pentru încasarea valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport hârtie și/sau pe suport electronic de la instituțiile publice, indiferent de modalitatea de organizare și finanțare, inclusiv în cazul activităților finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, și la societăți bancare pentru încasarea valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport hârtie și/sau pe suport electronic de la celelalte categorii de angajatori. Închiderea acestor conturi sau subconturi de plăți se face numai după ce unitatea emitentă face dovada către instituțiile financiare autorizate că valoarea nominală a voucherelor de vacanță pe suport hârtie emise și încasate de unitatea emitentă a fost decontată integral unităților afiliate. Aceste conturi sunt conturi cu funcționalitate specială și nu sunt supuse executării silite prin poprire, în sensul art. 781 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare;

b) să deschidă conturi sau subconturi de plăți distincte la unitățile Trezoreriei Statului în a căror rază sunt înregistrați fiscal pentru încasarea costurilor aferente emiterii voucherelor de vacanță pe suport electronic, inclusiv a costului suportului electronic și/sau a costului imprimatelor reprezentând vouchere de vacanță pe suport hârtie, de la instituțiile publice, indiferent de modalitate de organizare și finanțare, inclusiv în cazul activităților finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, și la societăți bancare pentru încasarea costurilor aferente emiterii voucherelor de vacanță pe suport electronic, inclusiv a costului suportului electronic și/sau a costului imprimatelor reprezentând vouchere de vacanță pe suport hârtie, de la celelalte categorii de angajatori;

d) să asigure securitatea livrării voucherelor de vacanță la angajator și a celor returnate de la unitățile afiliate, cu respectarea prevederilor legale în materie;

e) să asigure elemente de securitate pentru voucherele de vacanță pe suport hârtie și/sau pe suport electronic;”

7. La articolul 18, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) prin conturile sau subconturile de plăți deschise potrivit lit. a), la rambursarea de sume către unitățile afiliate, în exclusivitate pentru decontarea valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport hârtie prezentate în baza contractelor încheiate între unitatea emitentă și unitățile afiliate respective și

la rambursarea de sume către unitățile afiliate, fie direct de către unitățile emitente autorizate de Ministerul Finanțelor Publice, fie indirect, prin intermediul organizațiilor specializate/schemelor de plăți naționale ori internaționale, în exclusivitate pentru decontarea valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport electronic prezentate în baza contractelor încheiate între unitatea emitentă și unitățile afiliate respective. Decontarea valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport electronic se face între unitățile afiliate și unitățile emitente, prin intermediul instituțiilor financiare autorizate, cu sprijinul organizațiilor care administrează scheme/aranjamente de plată ori al altor organizații care dezvoltă sisteme de acceptare proprii sau cu ajutorul propriilor platforme. Închiderea conturilor sau subconturilor de plăți prevăzute la lit. a) se face numai după ce unitatea emitentă face dovada către instituțiile financiare autorizate că valoarea nominală a voucherelor de vacanță pe suport electronic/hârtie emise și încasate de unitatea emitentă a fost decontată integral unităților afiliate;”

8. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează cu 3 până la 6 puncte-amendă:

a) distribuirea de către angajatori către beneficiari a voucherelor de vacanță sau transferul de către unitățile emitente către beneficiari a valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport electronic, fără respectarea strictă a prevederilor legale;

b) distribuirea de către angajatori a voucherelor de vacanță pe suport hârtie, dacă aceștia la data stabilită pentru distribuire nu au achitat unității emitente, integral, contravaloarea nominală a voucherelor de vacanță pe suport hârtie achiziționate, inclusiv costul imprimatelor reprezentând voucherele de vacanță pe suport hârtie;

c) transferul valorii nominale a voucherelor de vacanță pe suport electronic de către unitățile emitente către beneficiari, dacă angajatorii nu au achitat unității emitente, la data stabilită pentru transfer, contravaloarea nominală totală a voucherelor de vacanță pe suport electronic achiziționate și costurile legate de emiteria voucherelor de vacanță pe suport electronic;

d) transferul de către angajatori către beneficiari a contravalorii nominale a voucherelor de vacanță, precum și a costurilor aferente emiterii voucherelor de vacanță pe suport electronic și/sau a costului imprimatelor reprezentând voucherele de vacanță pe suport hârtie;

e) încheierea contractelor de către unitățile emitente cu unitățile afiliate, fără solicitarea în prealabil a licenței de turism, în cazul agențiilor de turism, și a certificatului de clasificare, în cazul structurilor de primire turistice;

f) încheierea contractelor de către unitățile emitente cu unitățile afiliate care nu dețin licență de turism, în cazul agențiilor de turism, sau certificat de clasificare, în cazul structurilor de primire turistice, valabile la data încheierii contractului;

g) nerealizarea de către unitățile emitente a evidenței tranzacțiilor cu vouchere de vacanță pe suport electronic, prin intermediul unui sistem informatic care să permită stocarea corespunzătoare a datelor în condiții de protecție și siguranță pentru o perioadă de cel puțin 5 ani.

(2) Utilizarea de către beneficiari a voucherelor de vacanță pentru achiziționarea altor servicii decât cele prevăzute la art. 23 constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune și se sancționează cu 2 până la 6 puncte-amendă.

(3) Un punct-amendă reprezintă contravaloarea unui salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit în condițiile legii.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c), d) și g) se fac de către

personalul cu atribuții de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, iar a celor prevăzute la alin. (1) lit. e), f) și alin. (2) se fac de către personalul cu atribuții de control din cadrul Ministerului Turismului.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

9. După articolul 27 se introduce un nou articol, articolul 27¹, cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. — Prelucrarea datelor cu caracter personal de către angajatori, unități emitente, entități procesatoare și alte organizații specializate se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la

prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.”

10. În tot cuprinsul hotărârii, sintagmele „tichete de vacanță”/„tichet de vacanță” se înlocuiesc cu sintagmele „vouchere de vacanță”/„voucher de vacanță”.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul turismului,
Mircea-Titus Dobre

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Adrian Marius Rîndunică,
secretar de stat

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Lucian Șova

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 20 decembrie 2017.
Nr. 940.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

